ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32-02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28-52

Η ΗΜΕΡΑ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 20ον-ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 6.125
ΣΑΒΒΑΤΟΝ
30
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
1965
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΨΗΦΙΣΜΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ἐνέκρινε τὸ δημ. συμβούλιον

Ἕτερον ψήφισμα συμπαραστάσεως πρὸς τοὺς ἀπεργοὺς σωφὲρ ἐπεστράφη ὡς παράνομον

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΚΡΕΩ, ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΠΕΡΙ "ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟΥ,,

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δὲν συνεζητήθησαν τὰ δύο πρῶτα θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως (ἐπερωτήσεις καὶ «θέμα πεζοδρομίου πολυκατοικίας Γκολφινοπούλου»), ἀποσυρθέντα, κατόπιν προφανῶς, ἐντολῆς τοῦ κ. δημάρχου.

Ὁ κ. Γκολφινόπουλος ἠρώτησε σαφῶς δὶς τὸν πρόεδρον κ. Φαρμακίδην ἐὰν ὑπάρχουν ἕτερα θέματα καὶ ἔλαβεν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν. Τὸ «θέμα» τοῦ πεζοδρομίου τῆς παρὰ τὴν πλατεῖαν Γεωργίου Α' πολυκατοικίας εἶχεν ἀναγραφῆ εἰς τὰς δύο τελευταίας προσκλήσεις τῇ προσωπικῇ ἐπιμονῇ τοῦ κ. δημάρχου.

Κατά τινα πληροφορίαν ὁ ἴδιος ἐζήτησε ν' ἀποσυρθῇ, εἴτε διαπιστώσας μεταγενεστέρως ὅτι δὲν εἶχε σημειωθῇ καμμία ἀταξία, εἴτε πληροφορηθεὶς ὅτι, πλὴν τούτου, ἐπρόκειτο κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν, νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἐγένετο καταπάτησις πεζοδρομίου εἰς δύο περιπτώσεις ἀπὸ τὸν δήμαρχον κ. Ἄννινον ὡς μηχανικὸν ἀνεγέρσεως πολυκατοικιῶν.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ὁ κ. Γκολφινόπουλος ἐκονιορτοποίησε κατηγορίας ὅτι ὑπῆρξαν ἀταξίαι κατὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἑορτῶν Ἀπόκρεω κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη. Ὁ κ. Γκολφινόπουλος ἔκαμεν ἱστορικὴν ἀναδρομὴν τῆς μεταπαλεμικῆς ἀναβιώσεως τοῦ παλαιοῦ Πατρινοῦ Καρναβάλου, ἀπέτισε φόρον τιμῆς εἰς ὅλους τοὺς συντελεστὰς τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἑορτῶν καὶ ἀνέπτυξε τὸν τρόπον διαχειρίσεως τῶν χρηματικῶν πιστώσεων, μὲ τρόπον ἄψογον καὶ πλήρη τάξιν, ὥστε οἱ ἁρμόδιοι καὶ ὑπεύθυνοι νὰ δεχθοῦν κατ' ἐπανάληψιν συγχαρητήρια τῆς κοινωνίας μας καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ.

Ἦτο τόσον διαφωτιστικὴ ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Γκολφινοπούλου, ὥστε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐθεώρησε λήξασαν τὴν συζήτησιν παραιτηθέντων τῶν ἐγγεγραμμένων ὁμιλητῶν.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ κ. δημάρχου ἐνεκρίθη συμπληρωματικὴ πίστωσις 8.000 δραχ. διὰ τὴν μουσικὴν τοῦ δημοτικοῦ θεάτρου. Προηγουμένως ὁ κ. ΑΝΝΙΝΟΣ ἀνέφερε τὰ γενικὰ ἔξοδα τῶν ἑορτῶν τῶν Ἀπόκρεω τῆς τελευταίας τριετίας. Ἐν συνεχείᾳ ἀνέφερε τὰς συνεννοήσεις ποὺ εἶχε διὰ τὸ θέμα τῆς ὀρχήστρας καὶ διατὶ κατέληξεν εἰς τὴν μετάκλησιν τῶν ἰδιεθνοῦς προβολῆς «Φόρμιξ».

Ὁ κ. ΑΝΤΥΠΑΣ εἶπεν ὅτι ἔπρεπε νὰ περιληφθοῦν καὶ Πατρινοὶ μουσικοί. Ὁ κ. δήμαρχος εἶπεν ὅτι ἐκάλεσεν ὡρισμένους ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς συνέστησε νὰ ὀργανώσουν μίαν καλὴν ὀρχήστραν διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ χρησιμοποιηταὶ ὑπὸ τοῦ Δήμου.

Ἀκολούθως ἐνεκρίθη ὅπως ἡ διάθεσις 25.000 δραχμῶν διὰ τὸν ἀνδριάντα Μιχαλακοπούλου, περιληφθῇ εἰς τὴν νέαν χρῆσιν δεδομένου ὅτι δὲν κατεβλήθη τὸ 1964.

Ὁ κ. ΣΚΑΜΝΑΚΗΣ ἐζήτησε

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

ΑΔΑΜΑΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Τοῦ κ. ΤΑΚΗ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ ἄστρον τῆς Βηθλεὲμ ἀνέτειλεν ἐξαίσιον καὶ φωταυγές, ἡ λάμψις δὲ αὐτοῦ κατηύγαζε τὸν κόσμον ὁλόκληρον, Ἀλλ' ὁ Χριστιανισμὸς ἅμα τῇ ἐμφανίσει του περιῆλθεν εἰς σύγκρουσιν μὲ τὰς ὑφισταμένας θρησκείας καὶ τὰς ἀναφαινομένας ἑκάστοτε αἱρέσεις, διὸ καὶ ἐπὶ 2 1)2 αἰώνας ὑπέστη μεγάλους καὶ σκληροὺς διωγμοὺς καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐπισήμου ἔτι κράτους. Ἀπὸ τὸν τραχὺν ἐκείνον ἀγῶνα ἐξῆλθε νικηφόρος κατὰ τὸ 325 περίπου μ. Χ., ὅτε καὶ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ὡς ἐπίσημος Θρησκεία τῆς Αὐτοκρατορίας του. Ἡ θριαμβευτικὴ ἐπικράτησις τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας ὡς ἐπισήμου καὶ προνομιούχου ἐν τῷ κράτει τοιαύτης ὀφείλεται τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἔξοχον ἐκκλησιαστικὴν ρητορικὴν τῶν ἑορταζομένων σήμερον Τριῶν Μεγάλων Ἱεραρχῶν, οἵτινες δικαίως μετὰ τοὺς Ἀποστόλους θεωροῦνται ὡς τρεῖς ἀδάμαντες ἐν τῷ στέμματι τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ τεραστία αὐτῶν φιλοσοφικὴ καὶ θεολογικὴ μόρφωσις, ἠθεμουργὸς πίστις κατὴ ἀπαράμιλλος εὐγλωττία των, ἠφεγγοβόλους ἀστραπὰς ἐκπέμπουσα, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἑδραίωσιν τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας καὶ τὴν κατάλυσιν τοῦ κόσμου τῶν εἰδωλολατρῶν.

Ὁ Μ. Βασίλειος ὑπῆρξεν υἱὸς διδασκάλου τῆς ρητορικῆς, μετὰ δὲ τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν του μόρφωσιν καὶ τινας σπουδὰς φιλοσοφίας ἐν Καισαρείᾳ καὶ Βυζαντίῳ μετέβη εἰς Ἀθήνας ἔνθα «τὸ τῶν λόγων ἐδίψα», καὶ ἐπὶ δετίαν ἐσπούδασεν ἐκτὸς ἄλλων τὴν νομικὴν καὶ ρητορικήν. Ἐπιστήθιος φίλος καὶ συσπουδαστὴς τοῦ Μ Βασιλείου διετέλεσεν ὁ Θεῖος Γρηγόριος. Ἀμφότεροι ὑπῆρξαν ὁμόστεγοι, ὁμοδίαιτοι, συμφυεῖς. Φθόνος δ' ἀπῆν, ζῆλος δ' ἐσπουδάζετο παρ' ἀμφοτέρων. Ἠγωνίζοντο ὄχι ποῖος ἤθελεν ἔχει τὸ πρωτεῖον, ἀλλὰ ποῖος θὰ παρεχώρει τοῦτο εἰς τὸν ἕτερον. «Μία μὲν ἀμφοτέροις ἐδόκει ψυχή, δύο δὲ σώματα φέρουσα. Καὶ ἓν ἀμφοτέροις ἔργον, ἡ ἀρετή». Ὁ Μ. Βασίλειος ἐπιστρέψας ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Καισάρειαν κατ' ἀρχὰς ἐδίδαξε τὴν ρητορικὴν καὶ μετῆλθε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐγκατέλειψε τοῦτο καὶ ἐγένετο ἐπίσκοπος Καισαρείας. Ἡ δρᾶσίς του ὑπῆρξε ταυτόχρονος μὲ τὴν τοῦ Θείου Γρηγορίου, ἀμφότεροι δὲ κατεκαυσαν κυριολεκτικῶς διὰ τῆς πυρίνης γλώσσης των τὰς αἱρέσεις καὶ δῃτὴν ἀρειανήν. Ὁ Θεῖος Γρηγόριος ὑπῆρξε φιλέρημος καὶ μονωτικός, ἐξ οὗ καὶ τὸ διακηρυχθὲς παρ' αὐτοῦ ἀξίωμα «Φθέγγουμὲν εἴτε κρείσσον σιωπῆς ἔχεις, ἀγάπα δὲ ἡσυχίαν». Ἐνωρίτερον τοῦ Θείου Γρηγορίου ὁ Μ. Βασίλειος ἐξεδήμησε πρὸς Χριστόν. Ἡ λύπη τοῦ Θείου Γρηγορίου διὰ τὴν πρόωρον ἀπώλειαν τοῦ ἐπιστηθίου φίλου του ὑπῆρξεν ἀφάνταστος, κύριος ὅμως τοῦ ἑαυτοῦ του ὤν, ἐπεδόθη ζωηρότερον εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ Θείου αὐτοῦ ἔργου. Ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦ Μ. Βασιλείου κατέστη περιώνυμον. Λόγοις τε καὶ γράμμασιν ἀπέτρεψε πάντας τοὺς ἀπειλήσαντας τὴν Θρησκείαν τοῦ Χριστοῦ κινδύνους. Συγγραφεύς, ὡς καὶ ῥήτωρ, ἀπεδείχθη μεγαλειώδης. Ἔγραψε βιβλία ἠθικά, παιδαγωγικά, φιλοσοφικά, ἐπιστημονικά, ὁμιλίας, ἐπιστολὰς καὶ τὴν τοῖς πᾶσιν γνωστὴν «λειτουργίαν» τοῦ Μ. Βασιλείου. Μεγαλόψυχος καὶ ἐλεήμων, ὅσον ὀλίγοι. Μέγας ἀλτρουϊστής, καταδειχθεὶς κυρίως κατὰ τὴν μεγάλην ἐπιδημίαν, ἥτις ἐμάστισε τὴν Καππαδοκίαν καὶ τὸν Πόντον. Ἐθαυμάσθη ὅμως ἰδίως μὲ τὴν ἀδάμαστον παρρησίαν του εἰς τὰς πρὸς τὸν ἀρειανίζοντα Αὐτοκράτορα Οὐάλην. Θελήσαντα νὰ προσελκύσῃ αὐτὸν εἰς τὸν ἀρειανισμὸν δι' ἀπείρων δημεύσεως περιουσίας, ἐξορίας, βασάνων καὶ θανάτου, ἀπαντήσεις του. Ὁ Μ. Βασίλειος ἐτόνισεν ὅτι δήμευσιν περιουσίας δὲν ἐφοβεῖτο, διότι δὲν εἶχεν ἢ παλαιά τινα ῥάκη ὡς ἐνδύματα καὶ ὀλίγα βιβλία, τὴν περιουσίαν του διανείμας πορευομένως εἰς τοὺς πτωχούς, οὔτε τὴν ἐξορίαν ἐφοβεῖτο, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ἡ γῆ δὲν ἦτο ἰδιοκτησία του καὶ ἐθεώρει ἑαυτὸν πάροικον καὶ παρεπίδημον ἐν τῷ κόσμῳ, οὔτε τὰς βασάνους, διότι τὸ καχεκτικὸν καὶ ἀσθενές του σῶμα δὲν θὰ ἀντεῖχεν εἰς αὐτάς, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν θάνατον, διότι οὗτος ταχύτερον ἤθελε πέμψει αὐτὸν πρὸς τὸν Θεόν. Μετὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην, προξενήσασαν μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἔμεινεν ἀνενόχλητος ἐπὶ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Θρόνου Καισαρείας, ἵνα δοξάσῃ αὐτὸν καὶ καταστήσῃ τὴν δόξαν του ἀθάνατον. Ἡ σοφία του ὑπῆρξε ἐφάμιλλος τῆς ῥητορικῆς του φυσικότητος καὶ ἀχώριστος μιᾶς ὑπεροχοῦ μετριοφροσύνης. Ἀναδάσκων ἐτόνιζεν ὅτι «ὁ ἐγωϊσμὸς συστέλλων τὴν ψυχήν, κατ' ἀνάγκην καταπνίγει τὰ προτερήματα αὐτῆς». Πρόμαχος τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀπέβη μεγάλη μορφὴ τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας καὶ δικαίως ἀπεκλήθη Οὐρανοφάντωρ.

Ὡς δικηγόρος ἐπίσης ἐσπούδασε καὶ ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου ὁ τρίτος τῶν Μεγάλων τούτων Ἱεραρχῶν Χρυσόστομος Ἰωάννης. Ἀλλ' ὁ χαρακτὴρ του ἔκλινε περισσότερον πρὸς τὴν Θεολογίαν καὶ ἀποσχὼν τῆς δικηγορίας ἐδιδάχθη τὴν Θεολογίαν, συμπληρώσας τὴν θεολογικὴν του μόρφωσιν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀντιοχείας. Ἀνεδείχθη ὁ γλαφυρώτερος τῶν ἐκκλησιαστικῶν ῥητόρων, ἐκ δὲ τοῦ στόματός του «γλυκεῖς μελίτος ῥεῖ αὐδή». ἀποκληθεὶς διὰ τοῦτο Χρυσόστομος. Ἡ ἔξοχος εὐφράδειά του καὶ ἡ ἄκαμπτος ἀρετή του ἀνεβίβασε αὐτὸν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πάσχα ἀναγινωσκομένη ἐκκλησιαστικὴ τοῦ Χρυσοστόμου πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστους, περιέχουσα εἰκόνας ἐκτάκτους καὶ ἐννοίας ὑψηλοτάτας, ἐν συμπλέγματι κάλλους γλώσσης καὶ παραινέσεων πολυτίμων, θὰ παραμένῃ εἰς τοὺς αἰῶνας ὡς ἡ ἠχηροτέρα σάλπιγξ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ὑπῆρξε καὶ μέγας διδάσκαλος τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Ἡ ἐποχή του εἶχε πολλὰς ἀναλογίας μὲ τὴν σημερινήν. Εἰς τὴν πολυάνθρωπον ἰδίως πόλιν τοῦ Βυζαντίου ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν ἦτο ἐπίσης ὠμή. Καὶ εἰς τὴν ἀντίθεσιν αὐτὴν διέκρινε τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος καὶ τὴν σημερινὴν κοινωνίαν ἀπειλεῖ. Καὶ διεκήρυξε τὸ κακόσχημον τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας. «Τὸ πᾶν ἀνήκει εἰς τὸν Θεὸν καὶ οὐ δίδοται, ἀλλὰ παρ' Αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις ὡς παρακαταθήκη μᾶλλον συνισταται ἵνα χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν, δι' οὓς προωρίσθη». Κατεδίκαζεν τὴν οἰκειοποίησιν καὶ τὴν αὐθαίρετον διάθεσιν τοῦ πλούτου ὑπὸ τῶν κατόχων αὐτοῦ, διότι δὲν ἀνῆκεν εἰς αὐτούς, ἀφ' οὗ ἦτο οἰκονομία τοῦ Θεοῦ, νοσηγηθεῖσα εἰς κοινὴν χρῆσιν καὶ ὄχι πρὸς χρῆσιν τῶν ὀλίγων εἰς βάρος τῶν πολλῶν. Καὶ εἰς ἕνα κόσμον θλίψεων, στερήσεων καὶ ἀναγκῶν τὰ πλούτη εἰς χεῖρας ὀλίγων ἐγωϊστῶν ἀποτελοῦσι σκληρὰν κοινωνικὴν ἀδικίαν, ἐναντίον τῆς ὁποίας κατ' ἐπανάληψιν ἠγωνίσθη ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. Ὤ! τί θὰ ἔκαμνεν, ἂν ἔζη σήμερον!

Ὁ σπόρος, ὃν οἱ Παμμέγιστοι οὗτοι φωστῆρες τῆς τρισηλίου Θεότητος ἔσπειραν, δὲν ἐμεινεν ἐκαποφόρητος. Τὸ ὑπόδειγμα αὐτῶν ἠκολούθησαν πολλοὶ μετέπειτα ἐκκλησιαστικοὶ ῥήτορες, συντελέσαντες διὰ φωτεινῆς δράσεως νὰ καταστῇ ἀσφαγὲς τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὰ συγγράμματα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν εἶναι ταμεῖα ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς γνώσεως, ὅπως ἐντυφῶσιν αἱ φιλοκαθεῖς ψυχαὶ καὶ προφυλάσσωνται ἀπὸ τῶν ψευδοδιδασκαλιῶν. Οἱ περὶ Ἰεροσύνης ἰδίως λόγοι, τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου εἶναι πραγματικὰ σπουδαστήρια τῶν ἐπιθυμούντων νὰ γίνωνται ἐπίσκοποι ψυχῶν. Εἴθε τὸν πάμφωτον Χριστιανικὸν βίον τῶν ἑορταζομένων Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ τὴν ἀνεξάντλητον εἰς θεολογικὴν καὶ ἠθικὴν γνῶσιν διδασκαλίαν καὶ θεῖα δόγματα αὐτῶν νὰ σπουδάσωσιν οἱ φιλοδοξοῦντες νὰ γίνωνται ποιμένες τοῦ Χριστιανικοῦ ποιμνίου πρὸς ὁμοίωσιν αὐτῶν μὲ τὸν Ἀρχιποιμένα Χριστὸν καὶ σωτηρίαν τῶν λογικῶν των προβάτων.

ΤΑΚΗΣ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

Πρὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Κερασσώτη ἀπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας

Ἐλλείψει λευκοῦ ποινικοῦ μητρώου καὶ προγενεστέρου «ἀνεπιλήπτου βίου»

ΣΧΕΤΙΚΗ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Παρέχεται ἁρμοδίως ἡ πληροφορία ὅτι μεταξὺ τῶν προτάσεων διὰ τὴν τροποποίησιν τῆς διεπούσης τοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς νομοθεσίας, αἱ ὁποῖαι ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐργασίας, περιλαμβάνεται καὶ τοιαύτη, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἀποκλείεται ἡ εἰς τὰς διοικήσεις τῶν Ὀργανισμῶν τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας τοποθέτησις προσώπων μὴ διαθετόντων λευκὸν ποινικὸν μητρῶον, ὡς καὶ μὴ ἐχόντων ἀνεπίληπτον προγενέστερον δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον.

Ὑπὸ ἐγκύρων κύκλων ὑπεγραμμίζετο σχετικῶς, ὅτι εἶναι ἀκαταπανόητον νὰ ζητοῦνται παρόμοια πιστοποιητικὰ καὶ ἀπὸ τὸν κλητῆρα καὶ νὰ μὴ ζητοῦνται τοιαῦτα ἀπὸ τοὺς καλουμένους νὰ διοικήσουν τοὺς Ὀργανισμοὺς Κοινῆς Ὠφελείας.

Κατὰ ἰδιαιτέρας πληροφορίας, ἡ ὡς ἄνω προποποίησις τῆς νομοθεσίας ὀργανισμῶν κοινωνικῆς πολιτικῆς ἐπροτάθη ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν Ἐργασίας κ. Μπακατσέλον, μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις ὅτι ὁ ἤδη πρόεδρος τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας κ. Πάνος Κερασσώτης: 1) Ἔχει κατηγορηθῆ ὡς οἰκονομικὸς συνεργάτης τῶν Γερμανῶν κατὰ τὴν Κατοχήν. 2) Ἔχει ἀπολυθεῖ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Ἐμπορίου, τοῦ ὁποίου ἦτο εἰδικὸς σύμβουλος, χαρακτηρισθεὶς «ἀκατάλληλος», τῆς ἀπολύσεως ἐπικυρωθείσης ἀπὸ τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας. 3) Ἔχει ἐκτεθῆ κατὰ τὸ 1958 ὡς ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς ΕΔΑ εἰς Ἀθήνας. Καὶ 4) Ἔχει καταδικασθῆ ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημήσει. Ἐὰν αἱ πληροφορίαι αὗται εἶναι βάσιμοι, ἡ τροποποίησις τῆς ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας θ' ἀποτελέσῃ τὸ νομικὸν βάθρον διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Κερασσώτη ἀπὸ τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΠΟΥ ΑΠΕΡΓΟΥΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Παπανδρέου, ἐν συνεχείᾳ τῶν χθεσινῶν δηλώσεών του, ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἐσπέραν ὅτι τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἡ πολιτικὴ ἐπιστρατεύσεως ἀπὸ σήμερον διὰ τοὺς ἐπιμελητὰς καὶ ὀργανικοὺς βοηθοὺς ἰατρούς, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἔχουν προσέλθῃ πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας τὴν 8.30 πρωϊνὴν σήμερον.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ ΚΑΘΙΕΡΩΘΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 11ΟΝ ΑΙΩΝΑ

Πῶς εἶχε τριχασθῆ τὸ φιλόθρησκον κοινὸν τῆς ἐποχῆς

Σημείωμα τῆς Δ)δος ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΛΙΒΙΕΡΗ

Ἡ ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐθεσπίσθη κατὰ τὸν ἑνδέκατον αἰῶνα ἐπὶ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, διὰ τὸν ἑξῆς λόγον: Ἡ διανοουμένη τάξις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤρχισε μίαν συζήτησιν περὶ τοῦ ποίος ἐκ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἦτο ἀνώτερος τῶν ἄλλων. Ἡ διένεξις αὐτὴ ἐπεξετάθη εἰς τὰς λαϊκὰς μάζας μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διαιρεθοῦν οἱ χριστιανοὶ εἰς τρεῖς παρατάξεις, εἰς Βασιλίτας, Γρηγορίτας καὶ Ἰωαννίτας.

Ἑκάστη ἐκ τῶν ἐριζουσῶν παρατάξεων ὑπεστήριζε μετὰ φανατισμοῦ τὰ χαρίσματα τοῦ Ἁγίου τῆς προτιμήσεώς της. Καὶ ὁ ψυχρὸς ἄνεμος τῆς ἔριδος ἤρχισε νὰ πνέῃ εἰς τὸ στερέωμα τῆς ἐκκλησίας, ὅταν ἡ εἰρήνη ἐδόθη ὑπὸ τῶν ἰδίων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν κατὰ τὸν ἑξῆς θαυμαστὸν τρόπον. Οἱ μεγάλοι αὐτοὶ εἰρηνοποιοὶ καὶ ἐχθροὶ τῶν διενέξεων, ἐνεφανίσθησαν εἰς ὅραμα, καθὼς λέγει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἡμέρας εἰς τὸν ἐπίσκοπον Εὐχαϊτῶν Ἰωάννην, ἄνδρα πεπαιδευμένον καὶ ἐνάρετον καὶ τοῦ συνέστησαν ὅπως εἰρηνεύσουν οἱ ἐρίζοντες χριστιανοὶ καθ' ὅσον αὐτοὶ ἦσαν ἰσότιμοι ἀπολαμβάνοντες τὰς οὐρανίους ἀμοιβὰς πλησίον τῆς τρισηλίου Θεότητος, ἐνῷ δὲ ἀνελαμβάνοντο εἰς τὰ οὐράνια ὕψη προσεφώνουν ἀλλήλους ὀνομαστί, Βασίλειε, Γρηγόριε, Ἰωάννη. Τότε ὁ ἐπίσκοπος Εὐχαϊτῶν πρὸς ἱκανοποίησιν καὶ τῶν τριῶν παρατάξεων, συνέστησε ὅπως καθιερωθῇ ἡ κοινὴ αὐτὴ τῶν ἁγίων, ἑορτή, διότι διὰ τῶν κοινῶν ἀγώνων ἐτηρήθη ἀρραγὲς τὸ μέτωπον τῆς Ὀρθοδοξίας ἐκ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐκ τῶν ἀποκρύφων ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως. Οἱ μεγάλοι δὲ αὐτοὶ ἀγωνισταὶ καὶ κήρυκες τῆς ἀγάπης ἐχρημάτισαν ἀδιάλλακτοι καὶ μαχητικότατοι ἐχθροὶ τῶν αἱρετικῶν, ἀτρόμητοι καὶ ἀσυμβίβαστοι πρὸς πᾶσαν ἀρχὴν καὶ ἐξουσίαν δυναμένην νὰ κλονίσῃ τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν καὶ νὰ ἀμαυρώσῃ τὴν αἴγλην τῆς ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι ἡμέρα νίκης τῆς ἀκραιφνοῦς ὀρθοδοξίας καὶ προσφέρει πολύτιμα διδάγματα εἰς τοὺς Χριστιανοὺς ὅλων τῶν ἀποχρώσεων: Οἱ πεπλανημένοι νὰ μνησθοῦν ὅτι ὅλοι οἱ ἀντικείμενοι πρὸς τὴν Θεότητα τοῦ Θείου Ναζωραίου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου του «ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλειπέτωσαν».

Οἱ κλονισμένοι κατὰ τὴν πίστιν νὰ ἀναδιφήσουν τὰ συγγράμματα τῶν Ἱεραρχῶν διὰ νὰ φωτισθοῦν καὶ νὰ ὁδηγηθοῦν πρὸς τὸν δρόμον τῆς ὀρθοφροσύνης. Καὶ οἱ πιστοὶ ἄς ἀντλήσουν θάρρος καὶ δύναμιν διὰ τοὺς προκειμένους ἀγῶνας ἐφόσον οὐδέποτε θὰ ἐκλείψουν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐκκλησίας οἱ Ἄρειοι, οἱ Ἰουλιανοί, Οὐάληδες καὶ κάθε εἴδους αἱρετικοὶ καὶ κακοὶ ἐργάται τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅλοι αὐτοὶ θὰ ἀναφωνήσουν κάποτε τὸ «νενίκηκάς με Ναζωραῖε», ἐνῷ μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἐνθαρρυντικὴ καὶ παρήγορος ἀκούεται ἡ φωνὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἂς μαίνεται ἡ θάλασσα, ἄς μαίνεται, τὸ σκάφος τῆς ἐκκλησίας. Δὲν θὰ τὸ καταποντίσῃ διότι κυβερνήτης του εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ Θ. ΛΙΒΙΕΡΗ

ΟΥΔΕΝ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΧΕΔΙΑΖΕΤΑΙ

Ἡ Ἑλλὰς μόνον μὲ εἰρηνικὰ μέσα ἐπιδιώκει λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ

Δὲν θὰ ἐτύγχανεν ἐκ μέρους τῆς Ρωσίας βοηθείας ἡ νῆσος, ἐὰν ὑφίστατο τουρκικὴν ἐπίθεσιν μετὰ μίαν βιαίαν προσάρτησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα

ΜΕΡΙΣ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΕΩΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἐπεβεβαιώθη ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ὅτι ὁ Σοβιετικὸς ἐπιτετραμμένος κ. Σατοῦσιν ἐπληροφόρησε τὴν κυπριακὴν κυβέρνησιν, ὅτι ἐφ' ὅσον θὰ ἐλαμβάνε χώραν τουρκικὴ εἰσβολὴ εἰς περίπτωσιν προσαρτήσεως τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς βίας, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις δὲν θὰ εὑρεθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Κύπρου.

ΑΘΗΝΑΙ. Ἔγκυρος πηγὴ ἐδήλωσε χθὲς ὅτι ὅλος ὁ θόρυβος περὶ θήθεν ἐπικειμένου πραξικοπήματος εἰς τὴν Κύπρον ἢ τυχὸν μονομεροῦς ἑλληνικῆς δράσεως εἶναι ἐκτὸς πραγματικότητος.

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐν πλήρει συμφωνίᾳ μετὰ τῆς κυπριακῆς ἔχουν προσφύγει εἰς τὸν ΟΗΕ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὡρισμένων ἀρχῶν, προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ ΟΗΕ καὶ μόνον δι' εἰρηνικῶν μέσων ἐπιδιώκουν τὴν λύσιν τοῦ κυπριακοῦ.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ. Ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως ἐνταῦθα ὅτι Τουρκοκύπριοι συνεσκέφθησαν ἐπὶ τῆς παρούσης ἐν Κύπρῳ καταστάσεως καὶ ἐνέκριναν δήλωσιν πρὸς τοὺς συμπατριώτας των μεταδοθεῖσαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα διὰ τῆς κυπριακῆς ραδιοφωνίας ὑπὸ τοῦ δεσβίσου Καβάζογλου.

Ἡ δήλωσις καταδικάζει τὴν τουρκοκυπριακὴν ἡγεσίαν καὶ καλεῖ δι' ἀγῶνα ὑπὲρ ἑνὸς ἑνιαίου κυπριακοῦ κράτους. Ἐπίσης τονίζει ὅτι ἡ ὁμοσπονδιοποίησις εἶναι μὴ ἐφαρμόσιμος λύσις, διότι καταλεσματίζει τὰς δύο κοινότητας τῆς νήσου.

Ἐξ ἄλλου ἡ αὐτὴ δήλωσις ἐπικρίνει τὰ ὑπὸ το